Meddelanden från Riksskatteverket
Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin
Serie I ang. direkt skatt
Motsvarar Riksskatteverkets författningssamling (RSFS) och Riksskatteverkets förhandsbesked mm (RSV/FB) serie Dt = Direkt skatt – Taxering
Nr 9 1984 - Årg. 14

Riksskatteverkets anvisningar för värdering av förmån av fri respektive subventionerad lunch vid inkomst av tjänst att tillämpas vid 1986 års taxering

RSV Dt 1984:18

RSFS 1984:51

Utkom från trycket den 15 november 1984

utfärdade den 11 oktober 1984.

Riksskatteverket har vid sammanträde den 11 oktober 1984 med stöd av 3 § instruktionen (1970:752) för riksskatteverket beslutat meddela följande anvisningar för värdering av förmån av fri respektive subventionerad lunch vid inkomst av tjänst, att gälla fr o m inkomståret 1985[1].

1 Allmänt

Förmån av fri lunch räknas till den grupp av naturaförmåner, som alltid är skattepliktig[2]. Förmån av subventionerad lunch tillhör däremot den grupp av naturaförmåner, som blir skattepliktig först då det sammanlagda värdet överstiger 600 kr[3]. Denna gräns gäller det sammanlagda värdet av samtliga förmåner inom denna grupp, som lämnats av en och samma arbets- eller uppdragsgivare samt av personalstiftelse som tillhör arbetsgivaren. Om förmånerna erhålls under endast en del av året blir skattepliktsgränsen i motsvarande mån lägre.

2 Allmänt om värdering av lunch

Anvisningar:

Om förmånen av helt fri respektive subventionerad kost tillhandahålls i arbetsgivaren tillhöriga personalutrymmen av egen personal eller genom arbetsgivarens försorg av utomstående restauratör, har för den skattemässiga bedömningen inte någon betydelse. Det innebär bl a att storleken av arbetsgivarens kostnader för förmånen i normalfallet saknar betydelse för förmånstagarens beskattning i de fall lunchen tillhandahålls i personalmatsal o d.

De nedan angivna värdena avser kost av normal beskaffenhet. Om förmånen väsentligt avviker från sådan kost bör värdet av förmånen beräknas på annat sätt. Som jämförelse vid denna bedömning kan tjäna sådana luncher som normalt serveras i personalmatsalar hos större företag. Lägre eller högre värde bör åsättas om förmånen väsentligt avviker från sådan kost. Lägre värde än 15.95 kr bör inte åsättas. Högre värde bör åsättas om

[1] Jfr RSFS 1983:52 RSV Dt 1983:23
[2] Se RSFS 1983:35 RSV Dt 1983:13 punkt 2.3
[3] Se RSFS 1983:35 RSV Dt 1983:13 punkt 2.2

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:06:03

dyrbarare lunch regelmässigt tillhandahålls på annat sätt än i egna personalmatsalar och kostnaden för lunchen överstiger 25 kr.

Det vid punkt 3 nedan angivna värdet av helt fri lunch (17.60 kr) gäller även om förmånen lämnas i form av lunchkuponger. För s k värdekuponger, som kan utnyttjas på näringsställen utanför den egentliga arbetsplatsen får dock detta värde tillämpas endast under förutsättning att det sammanlagda kupongvärdet per arbetsdag inte överstiger 25 kr.

Med värdekuponger avses lunchkuponger som gäller som betalningsmedel på flera näringsställen. Av kupongen framgår vanligtvis även kupongens inlösensvärde för kunden.

Det förutsätts att kupongerna utnyttjas under arbetsdagen eller i omedelbar anslutning till arbetstidens förläggning. Det innebär bl a att kupongerna i normalfallet kan utnyttjas endast under lunchtid. Vidare får kupongerna inte bytas mot kontanter. Om kupongerna inte kan utnyttjas vissa dagar eller under viss period (t ex vid sjukdom, vid deltagande i internatkurser, vid tjänsteresor i in- eller utlandet) bör för dessa dagar kupongerna antingen återlämnas eller "kvittas" mot kuponger för senare period. Detta förfaringssätt behöver dock inte användas om antalet sådana dagar under året är obetydligt (ca 20 dagar). Om kupongerna används på annat sätt eller om värdet av lämnade kuponger överstiger ovan angivet belopp är kupongvärdet närmast att anse som en form av kontant löneförmån. Värderingen får i så fall ske i enlighet med vad som gäller för sådana förmåner.

3 Värdering av förmån av helt fri lunch

Värdet av förmån av fri lunch kan i normalfallet beräknas med ledning av det i källskattetabellerna angivna beloppet för värdet av fri lunch (ett mål om dagen).

Anvisningar:
För inkomståret 1985 är detta värde 3 960 kr vilket motsvarar ca 225 kostdagar. Om antalet kostdagar är betydligt fler eller färre bör i stället förmånen beräknas med ledning av faktiskt antal kostdagar och det i källskattetabellerna angivna värdet för fri kost, ett mål om dagen, vid korttidsanställning. För inkomståret 1985 är detta värde 17.60 kr.

De värden för helt fri lunch som skall tillämpas vid 1986 års taxering meddelas först i samband med att de s k länsanvisningarna fastställs av RSV i början av november under inkomståret.

4 Värdering av förmån av subventionerad lunch

Anvisningar:
Förmån av subventionerad lunch föreligger om den del av lunchkostnaden som förmånshavaren själv betalar understiger

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:06:03

det skattepliktiga värdet av helt fri lunch. Detta värde anges i källskattetabellerna och är för inkomståret 1985 17.60 kr. Det skattemässiga värdet av förmånen är således skillnaden mellan det skattepliktiga värdet av helt fri lunch och vad som erlagts för förmånen under det antal dagar förmånen utnyttjats eller kunnat utnyttjas. Om det sammanlagda värdet av subventionerade luncher under inkomståret tillsammans med övriga förmåner av hithörande slag inte överstiger 600 kr för helt år räknat är förmånerna skattefria.

Exempel
Beräkning av skattemässigt förmånsvärde av förmån av subventionerad lunch vid inkomst av tjänst.

Skattepliktigt värde för fri lunch		17.60 kr
Avgår:	Belopp som betalas av den anställde för lunchen	14.90 kr
Skattemässigt förmånsvärde per lunch		2.70 kr

Om den anställde inte har andra förmåner är förmånen av subventionerad lunch skattefri om den inte kunnat utnyttjas mer än 222 dagar.

5 Uppgiftsskyldighet

På kontrolluppgift skall alltid anges om förmån av fri kost tillhandahållits under året.

Vidare bör anges om förmånen med hänsyn till vad som anges i dessa anvisningar skall tas upp till annat värde än 17.60 kr. Uppgift om förmån av subventionerad lunch behöver anges på kontrolluppgift endast om förmånen skall tas upp till beskattning. Uppgift om sådan förmån skall dock alltid lämnas av fåmansföretag och till sådant företag hörande personalstiftelse när förmånen avser företagsledare eller någon honom närstående person eller delägare i företaget. Se RSVs anvisningar om beskattning av vissa naturaförmåner.

Anvisningarna är avsedda att tillämpas vid 1986 års taxering och ersätter anvisningarna i RSV Dt 1983:23 (RSFS 1983:52).

Riksskatteverkets anvisningar m m om beskattning av vissa naturaförmåner m m att tillämpas vid 1985 års taxering;[1]

RSV Dt 1984:19

RSFS 1984:54

utfärdade den 1 november 1984.

Utkom från trycket den 13 december 1984

Riksskatteverket har vid sammanträde den 1 november 1984 med stöd

[1] Jfr RSFS 1983:35 RSV Dt 1983:13

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:06:03

av instruktionen (1970:752) för riksskatteverket beslutat meddela följande anvisningar för beskattning av vissa naturaförmåner m m.

1 Gällande bestämmelser

1.1 Beskattningsregler

Enligt 32 § 3 mom fjärde stycket kommunalskattelagen (KL) samt p 3 tredje stycket av anvisningarna till nämnda lagrum skall förmån av mindre värde som lämnats i annat än pengar inte tas upp som intäkt, om det kan antas, att förmånen inte är avsedd att utgöra direkt ersättning för utfört arbete. Vid bedömning om förmånen skall tas upp som intäkt skall hänsyn tas till det sammanlagda värdet av de förmåner av detta slag som den skattskyldige fått från samma arbetsgivare (uppdragsgivare). Vid beräkning av det sammanlagda värdet skall även beaktas förmåner från personalstiftelse, som hör till arbetsgivaren. Hänsyn skall också tas till den besparing i normala levnadskostnader, som förmånen kan ha inneburit. För att förmånen skall vara skattefri krävs vidare, att den inte kan jämställas med lön eller pension. Förmånen skall syfta till att skapa trivsel i arbetet eller också grunda sig på sedvänja inom det yrke eller den verksamhet, som det är fråga om. Har den skattskyldige möjlighet att avstå från förmånen mot ersättning i pengar, bör förmånen i regel betraktas som skattepliktig. Motsvarande gäller om den skattskyldige genom sitt arbete kunnat disponera över egendom eller på annat sätt fått en förmån som inneburit en inte ringa inbesparing i de personliga levnadskostnaderna.

Anvisningar:
Förmån i form av obligation, aktie, presentkort eller liknande värdehandling betraktas inte som naturaförmån utan anses jämställd med kontanta medel.

Vid bedömning om skatteplikt för en viss förmån föreligger är utan betydelse om rätten till förmånen grundas på kollektivavtal eller på individuell överenskommelse med arbetsgivaren.

1.2 Regler om uppgiftsskyldighet

I KL saknas regler om beloppsgräns för beskattning av naturaförmåner. Vad gäller uppgiftsskyldigheten finns en bestämmelse i 37 § taxeringslagen (TL), som rör arbetsgivares skyldighet att lämna kontrolluppgift. Enligt undantag i 37 § 1 mom punkt 1 f) TL behöver arbetsgivare inte lämna uppgift om naturaförmåner vilkas sammanlagda värde, efter avdrag för ersättning, uppenbarligen inte överstiger 600 kr för ett helt år räknat. Denna inskränkning i uppgiftsskyldigheten gäller inte om förmånen i sin helhet skall anses som skattepliktig intäkt. (Se 2.3)

För fåmansföretag gäller särskilda regler om uppgiftsskyldigheten. (Se 2.2.2)

2 Olika slag av naturaförmåner

Bestämmelsen i 32 § 3 mom fjärde stycket KL (se 1.1) tillkom för att underlätta för stora löntagargrupper att upprätta deklaration och hade

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:06:03

dessutom till syfte att förenkla taxeringskontrollen. De praktiska skäl som motiverade regelns tillkomst har föranlett RSV att indela naturaförmånerna i tre grupper. RSV lämnar nedan exempel på de vanligast förekommande förmånerna, som ingår i de olika grupperna.

Anvisningar:
Grupp I utgörs av förmåner som inte bör anses skattepliktiga. Grupp II avser förmåner vilkas skatteplikt beror av värdet och grupp III förmåner som alltid bör anses skattepliktiga.

2.1 Förmåner som inte bör anses som skattepliktiga (grupp I)

Anvisningar:
Till denna grupp hänförs förmåner av obetydligt ekonomiskt värde för mottagaren, s k trivselförmåner. Hit räknas även vissa förmåner, vilkas värde visserligen kan vara större, men som enligt praxis inte ansetts skattepliktiga och därför även i fortsättningen bör undantas från beskattning.

Exempel
- fria överdrags- och skyddskläder samt fri tvätt av sådana,
- förfriskningar under arbetet (kaffe o d) som inte kan anses som måltid,
- sedvanliga rabatter åt anställda vid inköp av varor och tjänster, som ingår i arbetsgivarens varusortiment eller produceras av arbetsgivaren.

Anvisningar:
Med sedvanlig rabatt avses rabatt som lämnas p g a sedvänja inom yrket eller verksamheten och som i princip är tillgänglig för hela företagets personal. En förutsättning för att rabatten i skattehänseende skall anses som sedvanlig, dvs skattefri, är att den ligger på en rimlig nivå. Vad som i det enskilda fallet skall avses med rimlig nivå går inte att avgöra generellt. Rabatterna varierar i olika branscher och från tid till annan. För att kunna godta rabatten som sedvanlig krävs därför att den inte är större än vad den anställde som kund eller personalen som grupp skulle kunna utverka på annat håll. Vid denna bedömning måste övervägas om försäljnings-, sortiments- och personalpolitiska skäl påverkar rabattens storlek. En ytterligare förutsättning för att rabatten i skattehänseende skall anses som sedvanlig är att den avser endast normala inköp av varor och tjänster för den anställdes och hans familjs egen konsumtion. Detta får särskild betydelse vid inköp av kapitalvaror. (Se 2.3)

Exempel
- sedvanliga gåvor från arbetsgivare med karaktär av personalomkostnader, t ex klocka, medalj eller gåva av annat slag med huvudsakligen personligt värde, som lämnas efter längre tids anställning, (Se 3.2.2)

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:06:03

– fritt utnyttjande av arbetsgivaren tillhandahållna lokaler med tillhörande utrustning för motion och motionsidrott samt fritt tillhandahållande av enklare klädutrustning försett med arbetsgivarens reklamtryck, såsom T-shirts och träningsoveraller för den anställdes personliga bruk.

Anvisningar:
Med lokaler, som tillhandahålls av arbetsgivaren för motion och motionsidrott, avses förutom arbetsgivarens egna lokaler även förhyrd lokal eller förhyrd tid avseende kollektivt utnyttjande för motsvarande ändamål. Skattefriheten bör avse endast sådan motion och motionsidrott som kan utövas med utrustning (idrottsredskap) av enklare slag. En förutsättning för skattefriheten bör vara att förmånen är tillgänglig för företagets hela personal och att den anställde inte kan få belopp motsvarande avgift eller annan kostnad direkt utbetalad till sig. Förmån i form av dyrbarare utrustning avseende idrottsredskap eller kläder, entréavgifter till idrottsevenemang eller startavgifter i tävlingar av olika slag omfattas inte av undantaget från beskattning.

Exempel
– fri/subventionerad TV-licens, tidning eller tidskrift om förmånen har ett direkt samband med arbetsgivarens produktion av program resp tidningar.

Anvisningar:
Fri/subventionerad TV-licens, tidning eller tidskrift bör inte anses som skattepliktig förmån om denna har ett direkt samband med arbetsgivarens produktion av program resp tidningar, t ex fri TV-licens för anställda vid Sveriges Radio AB och dess dotterbolag. För skattefrihet bör gälla att den anställde inte kan få belopp motsvarande avgiften utbetalat direkt till sig. Förmånen av fri/subventionerad dagstidning som anställd i ett tidningsföretag erhåller från annat tidningsföretag på samma ort bör även omfattas av undantaget från beskattning.

Exempel
– fria resor för järnvägspersonal och deras familjer,

– fri/subventionerad måltid för lärare m fl med tillsynsskyldighet eller motsvarande ansvar för barn under skolmåltid eller i samband med s k pedagogisk måltid.

Anvisningar:
Med lärare m fl i exemplet ovan avses förutom lärare även annan personal vid skola, förskola, dag- och fritidshem som under arbetstid utövar tillsyn av barn under skolmåltid eller har ansvar för måltiden genom deltagande i s k pedagogisk måltid. Skattefrihet för kostnadsfri eller subventionerad måltid gäller

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:06:03

endast vid tillsyn av skolmåltid eller vid deltagande i s k pedagogisk måltid. För annan personal med subventionerad lunch gäller särskilda anvisningar (RSV Dt 1983:23).

Exempel

— fri kost för elev, som genomgår
lärlingsutbildning enligt förordningen (1980:533) om försöksverksamhet med gymnasial lärlingsutbildning eller yrkesintroduktion enligt förordningen (1980:534) om försöksverksamhet med introduktionsprogram och yrkesintroduktion knutna till gymnasieskolan,
om han inte erhåller högre ersättning än som utgår enligt studiestödslagen (1973:349).

2.1.1 Arbetsgivarens uppgiftsskyldighet

Arbetsgivaren är inte skyldig att lämna uppgift om förmåner som tillhör grupp I. Gäller förmånen rabatt eller gåva bör observeras att sådan förmån under vissa förutsättningar är skattepliktig. (Se 2.3 och 3.2.2) I så fall föreligger uppgiftsskyldighet för förmånen.

2.2 Förmåner vilkas skatteplikt beror av värdet (grupp II)

Anvisningar:

De förmåner som hänförs till denna grupp bör anses skattefria endast om deras sammanlagda värde inte överstiger 600 kr för helt år räknat. Det bör observeras, att sammanläggning sker inte bara av förmåner som erhållits från en och samma arbetsgivare utan även av förmåner från personalstiftelse, som hör till arbetsgivaren.

Med personalstiftelse avses i detta sammanhang — dvs enligt 32 § KL — inte enbart personalstiftelse som utformats enligt den s k tryggandelagen (SFS 1967:531). En personalstiftelse (eller annan juridisk person) bör anses höra till en arbetsgivare om den tillkommit genom arbetsgivarens medverkan och dess ändamål är att tillgodose intressen för i huvudsak de anställda, förutvarande anställda eller efterlevande till dessa.

Vid beräkning av förmånernas sammanlagda värde tas inte hänsyn till förmåner som hör till grupp I eller grupp III.

Har förmån som hör till grupp II lämnats endast under del av inkomståret, t ex vid nyanställning, deltidstjänstgöring, tjänstgöring på annan ort, sjukdom m m, skall skatteplikten bedömas med hänsyn till vad värdet normalt skulle ha varit om förmånen hade lämnats under hela året. Har förmån exempelvis lämnats under halva inkomståret föreligger skatteplikt om värdet av förmånen överstiger 300 kr.

Exempel

— subventionerad kost, såsom lunch till nedsatt pris,

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:06:03

- subventionerad bostad, såsom hyresbillig tjänstebostad,
- bränsle till nedsatt pris,
- elektrisk ström till nedsatt pris,
- beklädnad i och för tjänsten (annat än överdrags- och skyddskläder) som tillhandahålls till nedsatt pris,
- subventionerad telefon i bostaden,
- subventionerad semesterbostad i Sverige eller utlandet.

Värdet av förmån av subventionerad lunch kan i regel beräknas med utgångspunkt från det i källskattetabellerna för inkomståret angivna värdet för fri kost, ett mål om dagen, vid korttidsanställning. Detta värde anges i 1984 års tabeller till 15:95 kr. Vid 1985 års taxering bör därför förmånen av subventionerad lunch normalt beräknas till ett belopp per dag, som motsvarar skillnaden mellan 15:95 kr och det pris den anställde erlagt för lunchen. Om förmånen ges i form av kuponger som gäller hos ett mycket stort antal företag får dessa värderingsregler tillämpas endast under förutsättning att det sammanlagda kupongvärdet per arbetsdag för mottagaren inte överstigit 23 kr[2].

2.2.1 Arbetsgivarens uppgiftsskyldighet.

Naturaförmåner som tillhör grupp II skall redovisas på kontrolluppgift om det sammanlagda värdet av lämnade förmåner — efter avdrag för ersättning — överstiger 600 kr för helt år räknat.

Anvisningar:

På kontrolluppgiften anges vad slag av förmån som lämnats och i förekommande fall det belopp som mottagaren erlagt för förmånen. Har förmån lämnats endast under viss tid av året, skall denna tid anges på kontrolluppgiften. Vid prövning om 600 kr-gränsen överskridits bör beaktas kravet på sammanläggning av förmåner från en och samma arbetsgivare. Vilka förmåner som skall tas med vid beräkningen samt hur värdet av förmån, som lämnats under viss tid av året, skall beräknas anges under 2.2.

2.2.2 Särskilda bestämmelser för fåmansföretag

Den begränsning i arbetsgivarens uppgiftsskyldighet, som gäller naturaförmåner med ett värde som inte överstiger 600 kr för helt år räknat gäller inte för fåmansföretag och till sådant företag hörande personalstiftelse ifråga om företagsledare eller honom närstående person eller delägare i företaget. För denna personkrets skall förmånen anges på kontrolluppgift även om beloppet understiger 600 kr. Vidare skall på kontrolluppgiften anges om den som fått förmånen är en person i nämnda personkrets.

Bestämmelserna härom återfinns i 37 § 1 mom första punkten sista stycket och 2 mom fjärde stycket TL.[3]

[2] Jfr RSFS 1983:52 RSV Dt 1983:23
[3] Jfr RSFS 1980:33 RSV Dt 1980:13

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:06:03

2.3 Förmåner som alltid bör anses skattepliktiga (grupp III)

Anvisningar:
Här avses förmåner som inte kan hänföras till åtgärder från arbetsgivarens sida för att skapa trivsel i arbetet eller dylikt utan som i regel måste betraktas som direkt ersättning för utfört arbete. Dessa förmåner bör därför anses skattepliktiga oavsett värdet.

Exempel
- hyresfri bostad,
- fri kost, ett eller flera mål om dagen,
- fritt bränsle,
- fri elektrisk ström,
- rätt att för privat bruk nyttja bil som ställts till förfogande av arbetsgivaren,
- rabatt åt anställda, vilken överstiger vad som sedvanligen förekommer, se 2.1,
- fri beklädnad i och för tjänsten (annat än överdrags- och skyddskläder),
- fri telefon,
- fri TV-licens (utom i sådana fall som är hänförliga till grupp I),
- fri dagstidning (utom i sådana fall som är hänförliga till grupp I),
- fri semesterbostad i Sverige eller utlandet.

Anvisningar:
Med fri förmån bör jämställas sådana fall, där den anställde visserligen betalar ersättning till arbetsgivaren för förmånen, men där ersättningen är så obetydlig i förhållande till förmånens värde, att förfarandet får anses ha tillkommit för att kringgå bestämmelsen om ovillkorlig skatteplikt för den helt fria förmånen.

Förmånen att få — fritt eller mot viss ersättning — för privat bruk använda bil som ställts till förfogande av arbetsgivaren får i regel anses ha ett värde överstigande 600 kr för helt år räknat. Skulle i undantagsfall den anställde ha använt bilen i så ringa omfattning, att förmånens värde uppenbarligen understiger 600 kr för helt år räknat, blir frågan om skatteplikt för förmånen att bedöma enligt reglerna under punkten 2.2. Med ringa omfattning avses inte det fallet, att den anställde betalar ett så högt pris för att nyttja förmånen, att förmånsvärdet efter avräkning för ersättningen understiger 600 kr. Förmånen skall i så fall alltid hänföras till grupp III.[4]

[4] Jfr RSFS 1984:46 RSV Dt 1984:14

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:06:03

2.3.1 Arbetsgivarens uppgiftsskyldighet

De naturaförmåner, som hör till grupp III skall alltid redovisas på kontrolluppgift, oavsett vilket värde förmånen har.

Anvisningar:
På kontrolluppgiften anges förmånens art. Beträffande förmån som lämnats viss tid under året. Se 2.2.1.

3 Värderingsprinciper

3.1 Naturaförmåner

För värdering av naturaförmåner gäller såsom allmän regel att det skattepliktiga värdet i princip skall motsvara marknadsvärdet (ortens pris, 42 § KL), dvs vad det skulle ha kostat den skattskyldige att för pengar skaffa sig något motsvarande.

För vissa naturaförmåner har RSV i särskilda föreskrifter och anvisningar fastställt grunder för värdering, t ex för förmån av fri eller delvis fri bil[4], förmån av fri eller subventionerad lunch[5] och ersättningar m m i samband med idrottslig verksamhet[6]. Beträffande övriga förmåner — för vilka särskilda anvisningar för värderingen saknas — gäller således marknadsvärdet (ortens pris) som värderingsgrund.

Anvisningar:
Är det sannolikt att förmånstagare inte skulle ha skaffat sig vad som motsvarar förmånen om han själv skulle bestrida kostnaderna, bör värderingen ske med utgångspunkt från den inbesparing i de personliga levnadskostnaderna, som förmånen anses ha inneburit för förmånstagaren.

I vad mån lägre värde än marknadsvärdet bör åsättas får bedömas med hänsyn dels till förmånens art och eventuella villkor som är förknippade med förmånen, dels till förmånstagarens inkomst- och förmögenhetsförhållanden.

En sådan värderingsmetod får inte tillämpas om förmånen kan bytas ut mot ersättning i pengar o d eller om det av omständigheterna i övrigt framgår att förmånen utgör en ersättning som kan jämföras med kontant lön. I så fall bör som skattepliktigt värde anses det belopp som kunnat erhållas i kontant ersättning, vilket som regel får anses motsvara marknadsvärdet. En sådan möjlighet till utbyte får normalt anses föreligga ifråga om gåvor och förmåner som regelbundet lämnas till anställda eller uppdragstagare inom företaget.

[4]Jfr RSFS 1984:46 RSV Dt 1984:14
[5]Jfr RSFS 1983:52 RSV Dt 1983:23
[6]Jfr RSFS 1980:28 RSV Dt 1980:10

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:06:03

3.2 Gåvor

3.2.1 Allmänt om gåvor från arbetsgivare

Gåva från arbetsgivare skall i princip jämställas med ersättning för utfört arbete (remuneratorisk gåva). Sådan gåva utgör alltid skattepliktig intäkt för mottagaren.

Anvisningar:
Värdering av gåva från arbetsgivare bör ske med utgångspunkt i vad det skulle ha kostat mottagaren att skaffa sig något motsvarande för pengar (marknadsvärdet).

3.2.2 Sedvanliga gåvor av minneskaraktär

Anvisningar:
Undantagna från skatteplikt är sedvanliga gåvor av minneskaraktär från arbetsgivare. Sådana gåvor är inte i första hand avsedda som ersättning för utfört arbete, prestation e d. Med sedvanliga gåvor avses gåvor som har karaktär av personalomkostnader — t ex klocka, medalj, smycke, slipat glas e d, som lämnas vid särskild högtidsdag (t ex den anställdes 50-årsdag), efter längre tids anställning (t ex 25 år) eller när den anställde avgår med pension (Se 2.1). Värdet av gåvan bör inte överstiga vad stats- eller kommunalanställda kan erhålla efter längre tids anställning eller ca tio procent av basbeloppet enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.

Till sedvanlig gåva kan även räknas julgåvor av obetydligt värde som lämnas till alla anställda eller en större grupp av dem. Som obetydligt värde i detta sammanhang får anses ett värde av ca en procent av basbeloppet enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.

Som sedvanlig gåva i denna mening räknas inte gåvor som utdelas till anställda i samband med företagsjubileum eller liknande (jfr RSV Dt 1981:32). Sådana gåvor utgör därför i princip skattepliktig ersättning för mottagaren. Om värdet av gåvan är ringa får gåvan anses jämförbar med sådan förmån av mindre värde som alltid är undantagen från skatteplikt. Ringa värde får gåvan anses ha om värdet inte överstiger 600 kr. Gåva av minneskaraktär försedd med inskription, bör dock vara undantagen från skatteplikt även om värdet av gåvan överstiger 600 kr.

3.2.3 Gåvor av annat slag

Det har blivit allt vanligare att företag som ett led i sin personalpolitik lämnar gåvor till anställda i samband med personliga högtidsdagar eller vid flera andra tillfällen under anställningstiden — utöver ”sedvanliga gåvor”.

Anvisningar:
Gåvor utöver ”sedvanliga gåvor” utgör i sin helhet skattepliktig

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:06:03

intäkt för mottagaren. Det värde som skall tas upp till beskattning är gåvans marknadsvärde, dvs vad det skulle ha kostat den anställde om han själv skaffat varan eller tjänsten för pengar. Av praktiska skäl kan man i normalfallet utgå från företagets anskaffningskostnad för gåvan.

3.3 Vinster i form av resor eller varor

Vinster i t ex försäljningspristävlingar, där priserna består av resor eller varor, är förmåner som jämställs med ersättning för utfört arbete. Sådan förmån är därför alltid skattepliktig inkomst för mottagaren.

När det gäller vinster, som lämnas i form av resor, blir den skattemässiga bedömningen beroende av om resan är en normal semester- eller rekreationsresa eller om vinsten utgörs av en exklusiv eller dyrbarare resa.

Anvisningar:
För en normal semesterresa bör värdet av förmånen bestämmas med utgångspunkt från resans allmänna saluvärde (marknadsvärdet). Detta värde kan i regel anses motsvara företagets kostnad för resan. Den omständigheten att den skattskyldige av olika skäl inte tidigare företagit sådana resor bör inte medföra annan bedömning.

Om vinsten däremot består av en exklusiv eller dyrbarare resa måste hänsyn tas till mottagarens ekonomiska situation. Är det sannolikt att mottagaren med hänsyn till sina inkomst- och förmögenhetsförhållanden skulle kunna företa en resa av denna karaktär, skall också i detta fall marknadsvärdet vara vägledande. I annat fall bör det skattepliktiga värdet bestämmas till ett belopp som motsvarar mottagarens inbesparade levnadskostnader. Det kan därvid finnas skäl att beskatta mottagaren för ett belopp som motsvarar en normal semesterresa.

Har vinsten lämnats i form av varor kan — som ovan anges ifråga om gåvor — förmånsvärdet av praktiska skäl bestämmas till företagets anskaffningskostnad för varan.

I samband med försäljningspristävlingar och liknande förekommer bl a premieringssystem, som innebär att deltagare (försäljare m fl) erhåller poängbevis, som varierar efter uppnått resultat. Bevisen berättigar innehavaren till uttag av varor.

Anvisningar:
Poängbevis har närmast karaktären av presentkort och kan således jämställas med kontanta medel. Värdet härav är skattepliktig inkomst för mottagaren. Skatteplikten inträder, när mottagaren erhåller bevisen. Förmånens värde för mottagaren bör motsvara det erhållna bevisets marknadsvärde.

Anvisningarna är avsedda att tillämpas vid 1985 års taxering.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:06:03

Riksskatteverkets anvisningar om beskattningsfrågor i samband med utbyte av aktier och konvertibla förlagsbevis i Fastighets AB Stockholms Badhus mot aktier och förlagsbevis i FABEGE AB;

RSV Dt 1984:20

RSFS 1984:55

Utkom från trycket den 21 november 1984

utfärdade den 9 september 1984.

Styrelsen för FABEGE AB beslutade den 2 november 1983 — under förutsättning av bolagsstämmans godkännande — att erbjuda aktieägarna i Fastighets AB Stockholms Badhus samt innehavarna av konvertibla förlagsbevis utgivna av detta bolag, att överlåta sina aktier eller förlagsbevis till FABEGE AB.

Villkor: För två aktier i Stockholms Badhus eller två konvertibla förlagsbevis à nominellt 25 kronor utgivna av Stockholms Badhus skulle erhållas

— tre aktier i FABEGE av serie B och
— ett förlagsbevis à nominellt 40 kronor utgivet av FABEGE och åtföljt av optionsrätt till nyteckning av FABEGE-aktier av serie B knuten till ett avskiljbart optionsbevis.

Den som önskade acceptera erbjudandet skulle under tiden 19 december 1983 — 20 januari 1984 inlämna sina aktier eller förlagsbevis till PK-banken, Uplandsbanken eller Carnegie Fondkommission AB.

Det har upplysts att bolagsstämman godkänt styrelsens beslut den 22 december 1983.

Riksskatteverket har med stöd av 3 § instruktionen (1970:752) för riksskatteverket beslutat meddela följande anvisningar.

1. Avyttrings- och förvärvsdag

1.1 Överlåtelse fram t o m den 22 december 1983

De aktier eller förlagsbevis i Stockholms Badhus, som överlåtits i enlighet med villkoren i erbjudandet, bör anses avyttrade den dag erbjudandet godkändes av bolagsstämman den 22 december 1983. Motsvarande aktier och förlagsbevis i FABEGE bör anses förvärvade samma dag.

1.2 Överlåtelse efter den 22 december 1983

De aktier eller förlagsbevis i Stockholms Badhus som överlåtits i enlighet med villkoren i erbjudandet bör anses avyttrade den dag erbjudandet accepterades. De aktier i och förlagsbevis utgivna av FABEGE som erhållits härigenom anses förvärvade samma dag.

2. Avyttringspris för aktie i och förlagsbevis utgivet av Fastighets AB Stockholms Badhus

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:06:03

2.1 Allmänt

Varje aktie eller förlagsbevis bör anses ha avyttrats till ett pris som motsvarar det erhållna vederlaget, dvs hälften av summan av värdet på avyttringsdagen för tre aktier i FABEGE och ett förlagsbevis åtföljt av optionsrätt utgivet av samma bolag. Om dagen för avyttringen inte kan fastställas, bör avyttringspriset beräknas med utgångspunkt i medianvärdet av noterade betalkurser under teckningstiden för aktier i FABEGE samt värdet av förlagsbeviset med åtföljande optionsrätt, 30 kr. Då nämnda medianvärde uppgick till 38 kr, blir det totala värdet för aktier och förlagsbevis utgivet av FABEGE 144 kr (3 x 38 + 30).

2.2 Avyttringspris för en aktie

Aktiens avyttringspris bör bestämmas till 72 kr (144/2).

2.3 Avyttringspris för ett förlagsbevis

Överlåtelse av förlagsbevis medför att även rätt till upplupen men vid överlåtelsetidpunkten ännu inte förfallen ränta övergår på förvärvaren.
Ersättning för sådan ränta beskattas hos överlåtaren under inkomst av kapital och skall därför inte anses ingå i avyttringspriset för förlagsbeviset. Upplupen ränta för tiden fram till den 1 januari 1984 uppgick till 1.50 kr.
Om ej annat visas bör den som överlåtit ett förlagsbevis på nominellt 25 kr för ettvart av dessa såsom inkomst av kapital redovisa 1.50 kr och såsom avyttringspris 70.50 kr (72 – 1.50).

3 Anskaffningskostnad för en aktie i respektive förlagsbevis utgivet av FABEGE AB

3.1 Anskaffningskostnad för en aktie i FABEGE AB

Såsom anskaffningskostnad bör redovisas det värde som erhållits vid bytet. Om avyttring av aktie i Stockholms Badhus skett till ett pris motsvarande medianvärdet under teckningstiden för aktierna i FABEGE, utgör också anskaffningskostnaden för en aktie i FABEGE 38 kr.

3.2 Anskaffningskostnad för ett förlagsbevis med optionsrätt

Anskaffningskostnaden för ett förlagsbevis med åtföljande optionsrätt beräknas till 30 kr. Hela beloppet bör anses hänförligt till förlagsbeviset.

Dessa anvisningar tillämpas fr o m 1984 års taxering.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:06:03

Riksskatteverkets anvisningar om avdrag för representationskostnader m m; (ändring i RSFS 1981:80, RSV Dt 1981:32)[1]

RSV Dt 1984:21

RSFS 1984:57

Utkom från trycket den 28 december 1984

utfärdade den 1 november 1984.

Riksskatteverket har vid sammanträde den 1 november 1984 med stöd av 3 § instruktionen (1970:752) för riksskatteverket beslutat ändra beloppen i punkten 2.2.1 Prisramar på följande sätt.

a) För representation utanför hemmet i form av middag eller supé bör avdrag medges med högst 250 kr per person.
b) För representation utanför hemmet i form av lunch bör avdrag medges med högst 150 kr per person.

Dessa prisramar gäller för representation som utövas efter utgången av kalenderåret 1984[2]. De angivna beloppen avser kostnad inklusive serveringsavgift men exklusive mervärdeskatt.

---

[1] Jfr RN 1971:5.1, RSFS 1981:80, RSV Dt 1981:32, RSFS 1983:49, RSV Dt 1983:22

[2] För kalenderåret 1984 gäller prisramarna 220 kr för middag eller supé och 130 kr för lunch

Riksskatteverkets föreskrifter om beräkning av produktionskostnaden för djur i renskötselrörelse; 1985 års taxering

RSV Dt 1984:22

RSFS 1984:63

Utkom från trycket den 19 december 1984

utfärdade den 28 november 1984.

Regeringen har med stöd av punkt 2 av anvisningarna till 41 § kommunalskattelagen uppdragit åt RSV att för varje taxeringsår fastställa föreskrifter för beräkning av den genomsnittliga produktionskostnaden för djur i renskötselrörelse.

För 1985 års taxering fastställer RSV produktionskostnaden till belopp, som framgår av nedanstående tabell. Beloppen tillämpas således i fråga om beskattningsår, som gått till ända någon gång under tiden den 1 mars 1984 – 28 februari 1985. Lager av djur i renskötselrörelse får inte tas upp till lägre belopp än 50 % av den genomsnittliga produktionskostnaden. Inkuransavdrag medges inte.

Har produktionskostnaden inte fastställts (t ex i fråga om särskilt dyrbara avelsdjur) får djuret tas upp till lägst 50 % av det lägsta av anskaffningsvärdet och allmänna saluvärdet.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:06:03

RSFS 1984:63
RSV Dt 1984:22

Produktionskostnad per djur:
(I beloppen har mervärdeskatt inte inräknats. Beloppen tillämpas även av den som inte är redovisningsskyldig för mervärdeskatt.)

	kr
Vuxen hanren	500
Vuxen honren	515
Renkalv	280

Dessa föreskrifter tillämpas vid 1985 års taxering.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:06:03